NE VORBEȘTE

SARTI,

„FOTBALISTUL MODEL '68"

Giuliano Sarti (dreapta) primește medalia „fotbalistului model"

● La 35 de ani, „portarul de gheață" continuă cu succes activitatea competițională ● La Inter — cele mai mari satisfacții ● Un regret : numai de 8 ori în echipa națională ● „Nu cred că voi deveni antrenor"

„Premiile Stadio" au ajuns la a șasea ediție. Instituite în stagiunea 1962—63 de către cotidianul sportiv bolognez, ele au căpătat o importanță mereu crescîndă în fotbalul italian.

Aceste premii se împart în trei categorii distincte. Pentru divizia A („CALCIATORE ESEMPLARE"), premiul se atribuie unui sportiv în vîrful carierei sale, ale cărui titluri sînt impresionante, care are un trecut fotbalistic glorios și care dă dovadă de o disciplină lăudabilă. Pentru divizia B (premiul se cheamă „SUPERCADETTO"), se acordă unui fotbalist care cumulează capacități tehnico-disciplinare și... o vîrstă care presupune pentru cel premiat că are în față o carieră strălucită. Tinerețea este, în fine, punctul de bază pentru trei premii, intitulate „SPERANZE", care se atribuie unor fotbaliști din Divizia C.

Desigur, pe cititorii români îi interesează în principal premiul „Calciatore Esemplare", atribuit în acest an portarului **GIULIANO SARTI**, de către o comisie alcătuită din **Cesare Maldini, Mirko Pavinato, Luis Vinicio, Kurt Hamrin** și **Giacomo Losi**.

Ceremonia înmînării premiului lui Sarti, fostul portar al lui Inter și actualmente al lui Juventus, a avut loc la „Casa ziariștilor" din Bologna și a fost televizată.

Sărbătoritul, **Giuliano Sarti**, supranumit **„Il portiere di ghiaccio"** (portarul de gheață) pentru calmul său proverbial a fost deosebit de mișcat, mai ales că el este primul fotbalist originar din Bologna care obține premiul ziarului bolognez. (Sarti este născut la 10 km de Bologna dar, paradoxal, n-a apărat niciodată culorile acestei echipe). Laureatul are 35 de ani și este departe de intenția de a abandona activitatea care i-a adus toate satisfacțiile.

„De ce să părăsesc terenul de joc ? Mă simt încă în formă și sper să mă comport încă bine. Cînd voi simți că e cazul, voi ști eu însumi să nu mă mai cramponez. Niciodată nu voi fi ca acei jucători care-și închipuie că mai pot juca numai pe baza palmaresului".

— Ți s-a spus „portarul de gheață". Pentru ce ?

„Poate, pentru că niciodată nu mi-am arătat emoția. Și poate, pentru că, efectiv, n-am fost niciodată prea emoționat. Cu toate acestea, chiar și eu n-am fost ocolit de această stare afectivă".

— Cînd, de exemplu ?

„Atunci cînd am jucat pentru prima oară în finala C.C.E., la Viena, în fața lui Real Madrid, precum și atunci cînd am îmbrăcat la debut tricoul „Squadrei azzura".

— Nu ți-au lipsit satisfacțiile fotbalistice de tot felul. Este totuși una de care-ți amintești cu un sentiment special ?

„Da. Cucerirea primei Cupe intercontinentale, cînd am jucat la Inter contra lui Independiente, precum și primul titlu național, sub culorile violete, ale Fiorentinei".

— Orice carieră are și insatisfacții. Ce-mi poți spune în această privință ?

„Știți bine, singurul lucru care mă doare : faptul că am fost, socotesc eu, de prea puține ori selecționat în echipa reprezentativă. N-am îmbrăcat decît de 8 ori tricoul național și consider că meritam să fiu convocat de mai multe ori".

— Cărui fapt îi atribui această ignorare de către selecționeri ?

„Cinstit să fiu, nu știu ce să vă spun. Cred că e vorba doar de o lipsă de simpatie. În special, nu înțeleg de ce, pe vremea cînd jucam la Fiorentina și cei doi fundași ai mei, Magnini și Cervato, erau cu regularitate titulari în națională, nu eram selecționat și eu, mai ales că la club ne înțelegeam foarte bine".

— Totuși, echipa la care ai cunoscut cele mai mari satisfacții rămîne Inter...

„Asta e clar. Două titluri ale Italiei, două Cupe ale campionilor europeni, și două Cupe intercontinentale, nu sînt fleacuri...".

— Ultima întrebare. Cînd vei abandona activitatea, vei deveni antrenor ?

„Nu m-am gîndit la această eventualitate. În orice caz, nu cred că mă voi face antrenor. Mi se pare că nu corespunde temperamentului meu. Dar, vom mai vedea..."

CESARE TRENTINI

TURNEUL NAȚIONALEI IUGOSLAVE

După cum s-a anunțat, în luna decembrie echipa națională a Iugoslaviei va întreprinde un turneu în America de Sud, unde are perfectate cîteva jocuri, printre care unul și în Brazilia. În vederea acestui turneu, antrenorul iugoslav **Rajko Mitici** are în proiect o pregătire prealabilă și în acest scop a propus federației spaniole un meci amical la Madrid sau Barcelona, în drum spre America de Sud.

DIVIZIA B ÎN R.F.G.

Discuțiile în jurul creării unei divizii B în R. F. a Germaniei s-au concretizat într-un proiect pe care o comisie a federației îl va prezenta la 16 noiembrie. Potrivit acestui proiect, campionatul diviziei B ar urma să debuteze în sezonul 1971—72.

HAMBURGER S.V. LUPTĂ CONTRA GRIPEI

În cercurile cunoscutului club vest-german Hamburger S.V. domnește teama de... gripă, acum în preajma iernii. Și pentru a o împrăștia, conducerea clubului a luat măsura să vaccineze pe toți jucătorii.

DE ICI, DE COLO...

CELTIC SE INTERESEAZĂ DE SKORICI

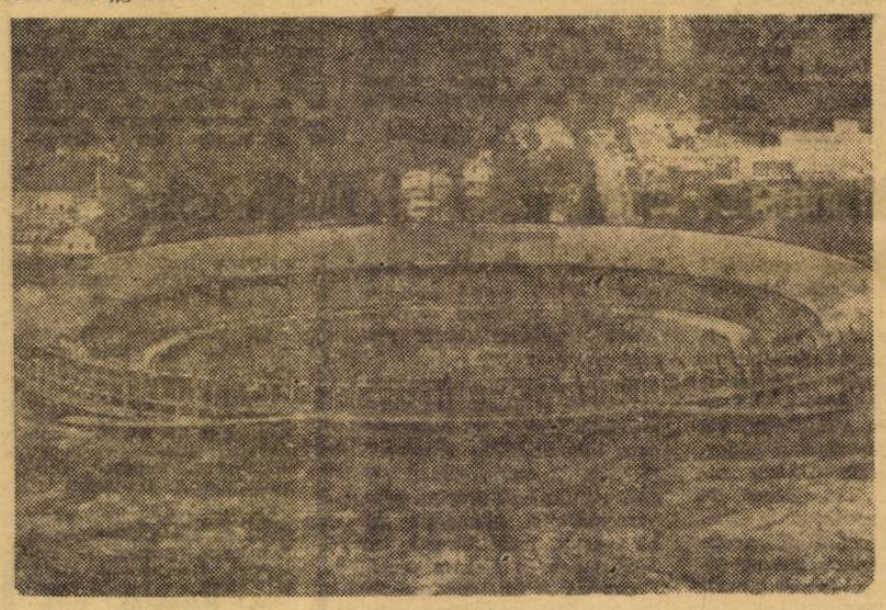
Practica observării jocului viitoarelor adversare („spionajul" fotbalistic) a devenit frecventă. Recent, cunoscutul antrenor al lui Celtic, **Jock Stein**, s-a deplasat la Belgrad pentru a vedea la lucru pe campioana iugoslavă, **Steaua roșie Belgrad**, într-un meci de campionat cu Dinamo Zagreb. Cu acest prilej, **Stein** a propus echipei **din** Zagreb să-i cedeze pe portarul **Skorici**.

O EXPERIENȚĂ : JUCĂTORII PE TEREN LA PAUZĂ

Antrenorii echipei franceze **„Bataillon de Joinville", Lucien Troupel**, și-a propus următoarea experiență : la pauză, jucătorii să nu se ducă la vestiar, ci să rămînă pe teren și să-și continue... încălzirea. Iată și explicația : **„Adesea — a spus Troupel — noi sîntem buni în prima repriză și mai puțin în vervă după pauză ; jucătorii au mușchii răciți și cu greu își regăsesc ritmul. Pentru a evita acest incovenient vreau să fac această experiență".**

„GIGANTUL DIN BEIRA RIO"

...Acesta este numele („O Gigante do Beira Rio") stadionului de 100.000 locuri pe care îl va inaugura curînd clubul Internacional **din** Porto Alegre. **Acest stadion (a cărui vedere generală o publicăm) simbolizează ascensiunea fotbalului** „gaucho".

MECIUL BRAZILIEI CU SELECȚIONATA F. I. F. A.

Antrenorul Aimore Moreira își îndeplinește, punct cu punct, programul elaborat pentru pregătirea reprezentativei în vederea recuceririi titlului mondial. Ultima partidă a avut loc la Rio în compania unei selecționate a „Restului Lumii" sau a F.I.F.A. (care n-a cuprins — ca de obicei — pe toți cei mai buni) și s-a încheiat cu același rezultat cu care a fost învinsă de Mexic și, apoi, a dispus de aceasta : 2—1. Selecționata braziliană a dominat mai mult, a condus cu 1—0 din min. 4 (autorul golului : *Rivelino*), dar a fost egalată (*Albert*, min. 33) și n-a reușit să înscrie punctul victoriei decît în min. 89 (*Tostao*), după ce selecționata F.I.F.A. echilibrase jocul. Dar, rezultatul este rezultat și se înscrie în palmares. Poate că jocurile următoare (și Brazilia mai are în față încă vreo 15 pînă în august viitor) vor fi mai concludente.

Să notăm, deocamdată, numele arbitrului *Diego de Leo* (italian stabilit în Mexic) care a condus la Rio formațiile :

BRAZILIA : Picasso — Carlos Alberto (Moreira), Jurandir, Dias, Everaldo — Gerson, Rivelino — Natal (Borges), Jairzinho (Tostao), Pele, Paulo Cesar.

SEL. F.I.F.A. : Iașin (Mazurkiewicz) — Novak, Șesternev, Schultz, Marzolini — Beckenbauer, Szücs (Perfumo) — Amancio (Metreveli), Albert (Rocha), Overath, Giaici (Farkas).

CAMPIOANA LUMII — ESTUDIANTES ULTIMA ÎN ARGENTINA!

De necrezut, dar — totuși — aceasta este situația — tristă — a proaspetei cîștigătoare a „Cupei Intercontinentale", în campionatul Argentinei ! *Estudiantes* n-a avut prea mult timp să guste din bucuria triumfului din finala cu *Manchester United*. După 9 etape de campionat, echipa clubului din La Plata se află pe ultimul loc al clasamentului, cot la cot cu *Lanus* care are 4 puncte față de 2 ale sale !? ... E drept că *Estudiantes* este în restanță cu două jocuri, dar și cu ele disputate și (eventual) cîștigate, nu ar mai putea ajunge din urmă, poate nici în retur, pe fruntașele *Racing* și *River Plata*. Astfel că, în prezent, ea trebuie să dea bătălia (și încă ce bătălie ! ...) ca să evite umilința de a termina campionatul pe ultimul loc ..

ORAȘELE TURNEULUI FINAL AL C. M. 1970

Cu prilejul turneului olimpic de fotbal din Mexic, conducătorii F.I.F.A. prezenți în țara organizatoare a J.O. au efectuat un control asupra stadioanelor propuse de comisia de organizare a turneului final al C.M. 1970 pentru a găzdui jocurile din cadrul grupelor. În urma acestei inspecții au fost desemnate cinci orașe : *Ciudad de Mexico, Guadalajara, Leon, Toluca* și *Puebla*, ținîndu-se seama de distanța care le separă. Orașul *Monterrey* n-a fost luat în considerare, deoarece se află la o distanță prea mare de *Ciudad de Mexico* (1 000 km nord de capitala Mexicului).

Orașele *Ciudad de Mexico, Guadalajara* și *Leon* vor găzdui, fiecare, jocurile unei grupe complete, în timp ce *Toluca* și *Puebla* jocurile celei de-a patra grupe. Distanțele, față de *Ciudad de Mexico*, sînt următoarele : *Toluca* la 80 km, *Puebla* la 110 km, *Leon* la 350 km și *Guadalajara* la 500 km. Între *Puebla* și *Guadalajara* sînt 600 km.

ITINERAR PORTUGHEZ

ȘI EUSEBIO JOACĂ LA REZERVE...

● 30 000 spectatori la meciul dintre echipele secunde ale lui Sporting și Benfica ● Morais își ia rolul în serios ● În tribune, coechipieri interesați

Vineri 25 octombrie. În centrul Lisabonei *afișe mari anunță meciul eternelor rivale ale fotbalului portughez :* Sporting — Benfica. *Nu-i vorba însă de o partidă între primele formații. Astă seară vor juca echipele de rezerve, alcătuite fie din titulari care nu au „încăput" în formația din trecuta etapă de campionat, fie din jucători tineri sau foarte tineri, aspiranți la locuri în primele formații. Un meci care să țină în condiție întregul lot, gîndesc. Presupunerile încep să piardă din siguranță în momentul cînd constat că meciul e programat pe stadionul „Luz", stadionul lui Benfica, cel mai mare din Lisabona și nu la o oră inofensivă, ci în nocturnă. Mă uit la* Ion Chirilă *și* Teodor Mazilu, *colegii din trioul călătoriei noastre, și ridicăm toți din umeri a nedumerire. Pe care avea s-o risipească unul dintre redactorii de la „Bola", ziarul nr. 1 de sport din* Portugalia, *cu invitația : „Nu veniți la meciul de deseară ? N-o să regretați. Va fi luptă nu glumă și veți urmări și duelul celebrelor galerii..."*

Galerii ? La un meci între rezerve ? Nedorind să devenim nepoliticoși, n-am întrebat nimic, dar am dat curs invitației. Cînd am văzut că arterele care duc spre stadion sînt înțesate de mașini, am început să-mi dau seama că gazda noastră nu exagera. Iar cînd am pătruns pe stadion, am înțeles întru totul anticipările sale. Jumătate din stadion aproape, pe puțin 30.000 de spectatori, erau prezenți. Sirenele și tobele, încurajările și agitația erau de calibrul unei partide internaționale cu miză. La vestiare, aveam să-i vedem pe cîțiva dintre internaționalii A portughezi, precum Morais — *cel care l-a „lichidat" pe* Pelè *la C.M. 1966 —, portarul* Carvalho, *fundașul* Baptista, *atacantul* Delgado, *cu toții componenți ai lotului* Portugaliei *la acel campionat, concentrați la maximum înainte de joc. Aveam să vedem conducerile ambelor cluburi în păr, discutînd cu aprindere șansele echipelor. Aveam să vedem că la centru conduce unul dintre cei mai buni arbitri portughezi. Toate astea la un inofesiv meci de rezerve !*

Dar nu-i asta totul. Fotbalul pe care l-am urmărit a avut clasă internațională. Ritm de cursă de sprint prelungit. Angajamentul jucătorilor, total. Sporting, *cu mai mulți jucători rutinați ;* Benfica, *mai mult cu speranțe printre care nepotul celebrului* Aguas, *centru atacant, bine clădit, autorul unui gol în minutul 1 printr-un șut sănătos și plasat.. Apoi* Abel, *adus cu surle și trimbițe din* Mozambic, *anunțat ca al doilea* Eusebio. *Se pare însă că a copiat numai mimica celebrului compatriot. În rest, un atacant oarecare. Lucrul cel mai important de notat ni s-a părut insistența cu care toți jucătorii au căutat pasele decisive, încercate la tot momentul, din cele mai diverse poziții. Asta a dat o notă de atracție în plus meciului și a făcut să vibreze, cu rîndul, masivele grupuri de suporteri. Cei de la Benfica erau plasați în întreaga tribună a II-a, acolo unde sînt sectoarele rezervate posesorilor de abonamente anuale și care văd partidele de pe stadionul* Luz *programate între 1 ianuarie și 31 decembrie totdeauna de pe același loc. Sînt membri ai clubului care își păstrează, prin reînnoirea abonamentelor, aceste locuri, de cînd există stadionul. Numărul total al suporterilor clubului lui* Eusebio : *35.000. În peluze stăteau „invitații", susținătorii lui* Sporting, *club care numără și el aproape 25.000 de membri permanenți. Duelul celor două galerii a reprezentat, așa cum ni se prezisese, un element la fel de important ca și meciul însuși.*

La tribuna principală, tonul încurajărilor cu rîndul îl dădea — cine credeți ? — întreg lotul reprezentativ portughez, care a rămas pînă aproape de miezul nopții pe stadion (cu 48 de ore înaintea partidei cu echipa noastră). Cum majoritățile din lot le dădeau tot cele două cluburi aflate în luptă cu rezervele în teren, vă închipuiți ce înțepături, ce schimburi de reflecții, ce modificări de dispoziție, în raport direct cu desfășurarea meciului, se înregistrau. Meciul n-a dat, pînă la urmă, cîștig de cauză vreunei echipe, încheindu-se cu un scor egal 1—1.

Sperăm ca din toate aceste fapte să se înțeleagă cît de serios este privit campionatul de rezerve, meciuri de „încălzire" (sînt de obicei programate joi) pentru etapa care urmează. Nimeni nu se eschivează de la această unică posibilitate de a reveni în prima formație. Nici chiar Eusebio, *care a disputat — îndată după restabilirea în urma operației de menisc — cinci jocuri cu echipa de rezerve. Atunci s-a stabilit și un nou record al acestui campionat : la partida* Benfica — Academica Coimbra *pe stadionul* Luz *au venit 50.000 de spectatori !*

Ef. I.